

Nadávanie publiku

Richard Müller

publikum! chceš vedieť kto si - vážené a milé publikum? ja ti to poviem! si hlúpe vyparárdené stádo ktoré sem prišlo hltáť, hnilé a vyvetrané myšlienky! hľa koho tu vidím ! kopu meštiakov v ypchaných pajácov čo voňavkami zakrývajú smrad tých čo lezú iným do zadku! vidím tu paničky s umelým chrupom! hysterické učiteľky! koľko scvrkutej kože a prefarbených vlasov? koľko ligotavých plešín! čím si ich leštíte páni? koľko kapustných hláv ktoré by som najradšej poskákaval veď v nich aj tak nič nie je! to si ty - vážené a milé publikum ! treba ťa biť ! šokovať ! ty to to ťa otiž miluješ! treba ťa ošťať plným prúdom rovno medzi oči a ty začneš vzdychať - ešte ešte ešte ešte! treba ti napľuť do ksich tu lebo si masochista! prišlo si lebo chceš aby sme ta tu týrali i strčili ti hlavu do plného hrnca divadelnej krvi stínali imaginárne hlavy ! alebo aby sme ti siahli pod košeľu a zľahka štekli po sadle! či ti máme siahnúť inde ? priamo na pohlavie? aj to vieme : ty na to vždy skočíš! lebo také si a budeš - vážené publikum! panoptikum kariéristov núl a drobných plazov zopár milencov čo sa nemá dnes večer kde milovať vy všetci tu čumíte z tej tmy a keď poviem hovno prasknete od smiechu! keď poviem láska - zacítite ju a začnete vzdychať! choď do kelu publikum ! to ty brániš konvenciu nevieš prehltnúť žiadnu zmenu nenávidíš hlbšie myšlienky to ty si pochovalo všetky avantgardy a najlepších mužov umenia to ty si špinavými gambami vypískalo všetkých čo chceli zmeniť tento svet ! nenávidím ta! buď vôľa tvoja - publikum